

Taal en beeldvorming hinderen integratie

Ook als mensen wel willen is het vaak niet eenvoudig duurzame contacten te ontwikkelen tussen Friezen en vluchtelingen.

ATZE JAN DE VRIES

De voorbeelden daarvan lagen zaterdag op het Welkom Hier Festival in Berltsum voor het oprapen. Griet van der Vliet uit Beestervaag bijvoorbeeld, die jaren terug in Terwispen Tjinje actief was, herinnert zich dat het veelal lukt om contact tot stand te brengen. Maar het laten voorduren is veel lastiger. Het kan stroef gaan, zegt ze.

Bij Elianne Venema uit Berltsum woont een mevrouw uit Syrië in de straat. „As der wat is, kin se altyd by ús komme. Dat ha wry tsjin har sein”, vertelt ze. Maar in de praktijk zoekt de 'nieuwkomer' eerder contact met andere asielzoekers. Daarom is het zo goed, vindt Venema, dat er evenementen zijn als het festival, dat plaatsvindt in dorpshuis 't Heechhout.

Friezen en vreemdelingen ontmoeten elkaar op een multiculturele dag. Maar zelfs daar, waar iedereen van goede wil was, gingen mensen veilig in eigen groepjes aan tafel zitten. Het was nodig om de bezoekers te mixen, zegt Marjolijn Lampe van mensenrechtenorganisatie Justice and Peace.

Jongeman Teklu uit Eritrea, hij woont in Delfstrahuizen en is druk aan het inburgeren maar heeft nog geen status, ervaart hoe lastig de taalkloof is. „Eerst taal, dan werken”, zegt hij. Een baan vinden moet kunnen lukken, want Teklu is timmerman.

De Armeense tiener Diana heeft het Nederlands in twee jaar tijd al goed onder de knie gekregen. Maar zij wordt er dan op school in Sint Annaparochie ook in ondergedompeld.

Friezen en vreemdelingen ontmoeten elkaar zaterdag in Berltsum. FOTO HOGE NOORDEN/JACOB VAN ESSEN

Voor haar moeder ligt dat veel lastiger.

Het festival was een voorproefje van een groot welkomstevenement dat volgend jaar in Friesland plaatsvindt. „Het idee is dat mensen met elkaar in gesprek gaan in de hoop dat ze elkaar na afloop ook nog een keer ontmoeten”, zegt Caroline Doelman van Solidair Friesland.

Verder wil het evenement een bijdrage leveren aan een betere beeldvorming over vluchtelingen. Doelman: „Vaak wordt gezegd dat bijvoorbeeld Eritreërs niet integreren, dat ze alleen met hun eigen groepje optrekken. Als je met ze spreekt,

‘Het leven hier is zo anders dan ik gewend was’

hoor je dat taal een grote hindernis is, of dat ze niet weten hoe ze Nederlanders moeten aanspreken. Het is dus niet dat ze niet willen.”

Syriër Anal Almasri uit Hallum las een gedicht voor: „Waarom laten jonge mannen het mooiste land van de wereld achter ons? Ieder heeft zijn eigen geldige redenen, is ont-

snapt aan zijn eigen onmogelijke situatie. En geloof me, als ik had kunnen blijven, had ik dat gedaan.”

Ook zei hij: „Het leven hier is zo anders dan ik gewend was. Maar ik wil niet dat u mij ziet als een zielige en zwakke man. Die wil ik niet zijn. Ik ben een ander geworden en dat is niet alleen negatief. Ik geef niet op, zeker mijn dromen niet. Ik ben een Syriër, ik ben een vluchteling en ik kan wat. Ik kan veel. En ik wil mijn talenten gebruiken, mijn dromen najagen en een leven opbouwen.”

Onbekend is vaak onbemand in de dorpen op het platteland, merkt Marjan van der Heide van stichting

De Skûle Welzijn in Menameradiel. Er is een taalbarrière én er is beeldvorming. Met zijn gedicht snijdt Anal daar dwars doorheen, vindt ze. „We zijn allemaal mensen.”

Volgens locoburgemeester Arend Dijkstra van Menameradiel laat het festival zien „dat we solidair zijn met de 'nieuwkomers’”. Elke dinsdagochtend is er sprekkuur voor nieuwkomers in 't Heechhout. Een vrijwilliger geeft dan taalles en er is gelegenheid voor ontmoeting.

De twaalfjarige Goran Al Khalaf uit Heerenveen, geboren in Nederland, raptje: „Ik wil gewoon studeren en een hele goede dokter worden.”